

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

13. Quarta quæ funeralium dicitur, Ecclesiæ persoluatur, non obstante, &
C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

ex codem Aldan. citato loco, qui refert ita resolutum in Pisauen. 13. Aprilis 1630.

4. *Excommunicentur.* Non soluentes decimas, cum tec-
nentur, posse ac debere excommunicari probat text,
in cap. omnes decima 16. quæst. 1. cap. peruenit. cap. adhuc. cap. ex
parte il. 2. cap. sua nobis, de decim. Monet. d. tract. cap. 8. quæst.
6. num. 64. Molin. de inst. tract. 2. diff. 756. num. 4. censuit
Rota in Dertufen. decimarum 11. May 1609. coram Card.
Marquemont. impressa per Marches. de commiss. part. 1.
pag. 675. & in Molulen. decimarum 31. January 1614. coram
Card. Sarnez.

5. Monitione præmissa intelligent Perez ad tit. 5. lib. 1.
Ordin. pag. 130. Rebuff. de decim. quæst. 12. num. 8. & 15. Mon-
net. d. cap. 8. num. 69. Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 7. cap. 24. quæst.
17. Soar. de Relig. tom. 1. tract. 2. lib. 1. c. 37. quos refero Ego
ipse in collect. ad cap. peruenit. 5. num. 2. de decim. quibus addo
Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 195. num. 6.
part. 4.

y Nisi plena restitutione, &c.] Vide Sanch. in præcepta De- 6.
catalog. tom. 1. lib. 2. cap. 20. num. 19. Nouar. d. concl. 6. Molin. d.
num. 4. ver. his ita relatis.

Culpa sua non soluentem decimas, sed quando ad 7.
confessionem accedit, impotens est ad restituendum,
posse absolvi, resoluunt Navarr. in man. cap. 17. nu. 59. Mo-
lin. citato loco. Ioan. Valer. de different. inter vitrumque serum,
verb. Absolutor. diff. 5. num. 5. Nouar. d. conclus. 6. num. 3. ex
ex ratione, quia Concil. in præsenti non prohibet absolu-
ui nisi eum, qui pro tunc tenetur restituere, quique pec-
cat non restituendo.

An autem Parochus possit denegare Sacraenta his, 8.
qui nolunt soluere decimas? Vide Aloy. Ricc. in decis.
Curia Archiep. Neapol. decis. 195. & princip. part. 4.

Vtrum autem contra renitentes soluere decimas
possit vicarius imponere interdictum personale, & sic
prohibere ingressum Ecclesiæ? vide eundem Aloy. Ricc.
Neapol. decis. 380. part. 4.

Quarta, quæ funeralium dicitur, Ecclesiæ persoluatur, non obstante, &c.

C A P V T XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Pius V.
3. Rotæ dtcifio.
4. Bulla Pij V. non fuit reuocata per Gregorium XIII.
5. Loquitur de priuilegiis concessis à 40. annis citra.
6. Quarta funeralis non debetur parocho intra cuius
limites viator retentus pro delicto, & habilitatus
cum cautione dedit.
7. Quarta funeralis debetur in hoc casu.
8. Quarta funeralis non debetur parocho ex intorſt-
tis, seu cereis Confraternitatium secularium fune-
ra associantibus.
9. Intorſtitia & cerei, quæ per viam deferuntur circa
cadaver, quomodo diuidendi.
10. Heredes defunctorum pro defuncto ad sepulturam
associando numerum Sacerdotum connouere, &
numerum ceræ statuere debent.
11. Vocati omnes ad funus debent conuenire ad paro-
chiale defuncti.
12. Regulares vocati ad sepeliendum mortuos etiam in
eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ec-
clesias, è quibus cadavera amouentur.
13. Confraternitates non possunt accedere ad funeralia
nisi expreſſe vocentur.
14. Parochus proprius nullatenus excludendus, quam-
uis ad sepeliendum cadavera regulares dumtaxat
à defuncto accessi in beantur.
15. Defunctorum cadavera non amouenda sine proprio
parocho, nisi, &c.
16. Cadavera decedentium in parochia, ad cuius Ecclesias
Capitulum cathedralis translatum est, non
possunt leuari per Canonicos irrequisito parocho.
17. Defunctorum corpora si deponantur in parochiali
ad effectum deferendi ad aliam Ecclesiam, nihil
debetur parocho.
18. Sepultura elettio in alia Ecclesia præter parochia-
lem non potest per parochum impediri.
19. Habitu Religionis qui sepeliendi.
20. Sepulturam pro filio minori potest pater in vita, non
post eius mortem eligere.
21. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in
maiorum suorum sepultura humari debet.
22. Sepulture ecclesiastice tradi debet excommunicati-
tus, qui in mortis articulo confessionem petiit.
23. Funerale ducente tenetur parochus usque ad Ec-
clesiam regularium.
24. Parocho spectat declarare per quam viam sit ex-
portandus defunctus.
25. Parochus regularis ubi & quando deferat stola.
26. Parochus cum stola ingreditur per chiam secula-
rium.
27. Tertiarij ubi sepeliendi.
28. Parochus in associando eius defuncto an & quan-
do contempndus.
29. Crux una tantum in funeralibus deferenda.
30. Crux proprie parochie defuncti deferenda est in fu-
neralibus.
31. Officium defunctorum super cadaveribus in Eccle-
sias regularium sepeliendis faciunt ipsi regulares.
32. Parochi defunctorum in regularium Ecclesias hu-
mandorum corpora usque ad easdem Ecclesias
associare potest.
33. Officium in tumulandis cadaveribus in Ecclesias
Regularium fieri debet per eosdem Regulares,
non obstante quavis contraria consuetudine.
34. Pauperum cadavera gratis sepeliri debent.
35. Parochi non debent plus recipere pro tumulandis
cadaveribus extevorum.
36. Cadavera humatio non potest prohiberi occasione
iuriis sepulturæ.

* De sepulta
extra in 6. &
in clem.

DEcernit ^a sancta Synodus, quibuscumque in locis, iam ante annos quadraginta, Quarta, quæ
funeralium dicitur, cathedrali, aut parochiali Ecclesiæ solita esset persolni, ac postea fuerit ex
quocumque priuilegio, alijs monasterijs, hospitalibus, aut quibuscumque locis pijs concessa,
eadem posthac integro iure, & eadem portione, quæ antea solebat, cathedrali, seu parochiali Eccle-
siæ persoluatur: non obstantibus concessionibus, gratijs, priuilegijs, etiam Mari magno, nuncupatis,
aut alijs quibuscumque.

Vide

1. Ide Gutier, de iuram. confirm. p. 2. cap. 4. num. 2. & 4. Fr. Emman. quest. regular. tom. 1. quest. 39. art. 2. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. part. 2. cap. 14. Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 2. cap. 19. dub. 5. concl. 2. Fr. Ludovic. Miranda in manu. Prelat. tom. 2. q. 3. art. 7. Laurent. de Portel. dub. regular verb. Canonica portio. latè Rota apud Tambutin. in fine tom. 3. de Iure Abbatum decif. 83. cum seqq.
2. Exstat ad huius decreti intelligentiam Bulla Pij V. incep. Et si Mendicantum. 17. Kalend July 1567. confirmans ac de novo concedentis omnia Ordinum Mendicantum priuilegia, sed inter alia hac de re agendo ita loquuntur. Quartam autem funeralium de qua sess. 25. cap. 13. nequaquam solvere tenet monasteria. quia à 40. annis circa fundata existens, postquam Concilium ipsum loquitur ratione de monasteriis ante annos 40. fundatis, quia ipsum quartam solvere consueverunt. & ubi soluti consuevit, id ratione coram. & aliorum, que in aliquibus partibus deferri contigerit tempore, quo defundorum corpora ad sepulturam defunctorum, non autem de Missis, seu legatis, vel alijs Extratribus ipsi, seu Monialibus relatis, aut aliarum quomodolibet donatis sibi debet, siue intelligi Concilii decretum quoad quartam huiusmodi soluendum debere determinamus. Vbi vero non est consuetudo soluendi quartam huiusmodi, de nullo supra scriptorum solvi debere declaramus, referat Lauor. par. lucrabat. tom. 1. tit. 2. cap. 3. num. 183.
3. Adest quoque ad praedictorum intelligentiam bona decif. Rotæ in una Litione, quarta funeralium 15. Ianuarij 1618. coram Reuerendissimo D. meo Coccino, relata per me de offic. & post. Episcop. 1. 3. alleg. S. ex. num. 17. cuius particula, quæ ad rem plurimum facit, ita se habet.
- Nec obstat Concil. Trident. sess. 25. cap. 13. de reform. quia cum istud monasterium sit fundatum post publicationem Concilij, & quasenam esset fundatum antea, cum non esset soliuum soluere diem quartam. Concilium et non obstat, ut declarauit sanctissimus Pius V. in sua constit. de anno 1567. quam refert Archangel. Caraccia de quarta funeralium. cap. 1. Gutier, de iurament. confirm. part. 2. cap. 4. num. 3. Emma. Roder. in quest. Regularib. tom. 1. questione 41. artic. 2. & ita resolut Congregatio Illusterrimorum interpretum, ut refert Rodriq. loco predico.
4. Nec est verum quid predicta constitutio Pij V. fuerit reuocata per Gregorium X I I I. ut in eius Bulla. quam refert Nauar. in man. cap. 27. in fine, quia cum dicta Bulla Pij plura contineret, per Gregorium redacta fuit ad terminos Concilij, ut censuit Sacra Congr. Illustri. Interpretum, sic ut refert Caraccia loco citato, qui etiam in fine tractatus refert ipsam declarationem, bene adiutavit Gutier, loco citato. Haecenam dicta decisio, quæ etiam reperitur impressa apud Tambutin. in fine tom. 3. decif. 84.
5. Loqui Concilium in praesenti de priuilegijs concessis à 40. annis circa, & non procedere in priuilegijs antiquissimis concessis per 40. annos ante publicationem Concilij. refert decif. Lauor. d. tit. 2. cap. 3. num. 183.
- Regulares tenentur soluere Parochi quartam funeralem non obstantibus priuilegijs, in quibus adest claus. Salua iustitia Parochialium Ecclesiastarum. Rota apud Tambutin. in fine tom. 2. de iure Abbatum decif. 83. vbi decif. 85. tenet quod Parochi à Religionis ratione sepultura nihil aliud possunt exigere nisi quartam eorum funeralium, quæ tempore sepulturae fuerint oblatæ, & ibi num. 5. refert quod Parochi in Catalonia ex statuto Pij V. nequeunt quequam à Mendicantibus ultra quartam funeralium exigere, & decif. 87. resolut quod Parochus intus Ecclesiæ vntitas monasterijs Regularium non potest in funeribus stolam deferre, & alias functiones exercere, & ibi n. 2. art. quod Parochus non potest se intromittere in Ecclesijs Regularium dum caduera in eisdem sepeliuntur.
6. Quarta funeralis non debetur Parochio, intra cuius limites viator retentus pro delicto, & habilitatus cum cautione decedit frante consuetudine in ciuitate, quod ius sepeliendi peregrinos, & viatores spectat ad Ecclesiæ cathedralem, ita Aldan. in compendio Canon. refol. lib. 4. tit. 17. num. 11. Sel. in selectis Canon. cap. 92. num. 35. afferentes ita decif. in Pisaurum. 22. Ianuarij 1618.
7. Quarta funeralis debetur Parochio ex funeralibus sequenti die in alia Ecclesia ab alia in qua mortuus sepultura mandatus fuerat, factis magno adhibito Religioni.
- forum, & Presbyterorum, candelarum & intorstitiorum numero in maiori quantitate diei precedentis, vt per Sel. d. cap. 92. num. 11. vbi refert ita siue resolutum per sacram Congr. Episcop. sub die 3. Augus. 1621.
- Quarta funeralis non debetur Parochio ex intorstitiis, seu cereis Confraternitatum secularium funera associantium, ex Aldan. d. tit. 17. num. 12. vbi refert ab eadem S. Congreg. decif. in Firmana 5. Martij 1616.
- Intorstitia, cerei, & candeles, quæ per viam deferuntur circa cadavera, in quibuscumque priuatis Ecclesijs diuidenda sunt pro æquali portione inter ipsos Parochos, & ministros alia Ecclesiastarum quarumcumque, etiam regularium, & nationalium, in quibus sepeliuntur, ac propterea quando huiusmodi intorstitia, seu cerei, & candeles in prefatis Ecclesijs pro celebrandis diuinis officijs presenti corpore accenduntur, finito officio extinguedunt, & cuique medietas consignanda est, vt per Sel. d. cap. 92. num. 15. vbi refert decif. in Congr. RR. DD. Prefectum Virbis. S. D. N. Virbano V IIII, approbat. sub die 21. Martij 1629.
- Defunctorum heredes pro defuncto ad sepulturam associando numerum Sacerdotum sibi bene visum co- vocare possunt, & numerum ceri sibi bene visum ad cadaver sepulture associandum, quilibet contrario prætextu per Parochum deducto non obstante, submittantur, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 16. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congr. Episcop. in Cassan. 5. Maij 1617.
- Vocati omnes ad funus debent convenire ad Parochialem defuncti ex Aldan. d. tit. 17. num. 19. vbi dicit ita decif. per S. Congr. Rituum in Bononiæ. 9. Decembri 1617. & in Tropion. 16. Februarij 1631.
- Regulares vocati ad sepelendum mortuos, etiam in eorum propria Ecclesiæ, debent accedere ad Ecclesiæ, quibus cadavera amouerunt, & inde cum clero seculari discedere, non autem expectare extra ianuam Ecclesiæ, & alijs se postræ associari, ex Sel. d. cap. 92. num. 20. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congregat. Episcop. & Regul. in Vigiliævaren. 13. Novembri 1600.
- Confraternites non possunt accedere ad funeralia mortuorum, nisi specialiter & expreſſe vocentur, ex Sel. d. cap. 92. num. 21. vbi refert ita decif. à S. Congreg. Rituum in Bononiæ. 9. Decembri 1617.
- Proprius Parochus nullatenus excludendus, quamvis ad sepelendum cadaver Regulares dumtaxat à defuncto accessiri nubantur, ex Aldan. d. tit. 17. num. 21. vbi testatur sic resolutum per S. Congreg. Episcop. & Regular. in Montis Bilos de anno 1581.
- Defunctorum cadavera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesijs Fratrum sepelienda, prius ad Ecclesiæ Parochiale ad benedictionem, ac ultimum vale à Parochio recipiendum deferri debent. Sed si proprius Parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquiratur ac expectetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi Fratres poterunt supradicta cadavera ab ædibus defunctorum ad suas Ecclesiæ recto tramite deferre ipso Parochio etiam inuitu, Aldan. vbi supra, qui refert per eandem S. Congreg. resolutum in Nepes. 11. Decembri 1615. ad 4.
- Cadavera decadentium in parochia, ad cuius Ecclesiæ Capitulum Cathedrale translatum est, non possunt leuari per ipsum Capitulum, seu Canonicos cathedralis Ecclesiæ, nisi requiritu parochio dicta Ecclesiæ, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 1. vbi ait ita censuisse sacram Congreg. Rit. in Theleßina 18. Augus. 1629.
- Defunctorum corpora se deponantur in Parochiali, vt inde transferantur ad Ecclesiæ Regularium, in qua elegerunt sepulturam, nihil debetur Ecclesiæ parochiali, exceptis iunibus parochialibus, ex Sel. d. cap. 92. num. 2. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem S. Congreg. Rit. in Placentia 23. Martij 1619.
- Sepultura electio in alia Ecclesiæ præter parochiali non potest per parochium impediri, dummodo illi reseruata sit sua quarta funeralis, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 32. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem S. Congreg. in Capuana 31. Martij 1629.
- Suscipientes habitum Religionis à Guardiano, vel ab alio,

- alio, cui ille committendum duxerit, & cum eo decedētes in Ecclesiis eiusdem Ordinis, Ecclesiastica sepultura sunt tradendi, si Guardianus præter habitus concessionem & receptionem premouerit eorum cadavera, ex Aldan. d. tit. 17. num. 3. vbi refert decimum per S. Congr. Episcop. & Reg. in Nepesina. 11 Decembris 1615. ad 2.
20. Sepulturam pro filio minori 14. ann. potest pater in vita, non post eius mortem eligere, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 5. vbi refert decimum in Foglinen. 27. Octobris 1587.
21. Sepulturam sibi eligendi facultatem non habens in maiorum suorum sepulura humeri debet, ex Aldan. d. tit. 17. num. 8. vbi attestatur ita censuisse sacram Congr. Episcop. in Asculana 21. Octobris 1616.
22. Sepultura ecclesiastica tradi debet excommunicatus, qui in mortis articulo confessionem penit, vel Beataissimam Virginem inuocauit, vt per Sel. d. cap. 92. num. 14. vbi assertum sic fuisse resolutum per eandem sacram Congr. in Nolana 19. Iulij 1619.
23. Funeralia ducere, & prosequi ienetur parochus usque ad Ecclesiam Regularium, si in ea defunctus sepeliri debet, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 23. vbi assertum resolutum per eandem S. Congreg. Episcop. & Reg. in Brizien. 18. Junij 1591. & in Nicoteren. 5. Junij 1615.
24. Parochio ipectat declarare per quam viam sit exportandus defunctus, & omnia necessaria usque ad ianuam Ecclesie Regularium, vbi sepeliendus est, ex Aldan. d. tit. 17. num. 18. vbi dicit decimum ab eadem Sacr. Congr. in Castellanen. 3. Ianuarij 1594.
25. Parochus secularis hunc debet stolam in propria parochia, & in parochia Fratrum, dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita parochus regularis in eodem casu, & eodem tempore poterit stolam deferre, non solùm in propria parochia, sed etiam in parochia, defuncti, ex Aldan. d. tit. 17. num. 31. vbi attestatur ita censuisse sacram Congr. Rit. sub die vlt. Septembris 1628.
26. Parochus Monachus in funeralibus ita potest cum stola ingredi parochiam secularium, prout seculares parochi Monachorum parochiam ingredi valent, Aldan. d. tit. 17. num. 32. vbi ait ita resolutum fuisse per eandem S. Congr. in Asculana 29. Ianuarij 1626.
27. Tercianij si qualitatibus in Bulla fel. record. Leonis X. scriptis sint prediti, videlicet si viri collegialiter, aut claustraliter viuant, mulieres vero virginalem, vel calibem, aut castam vidualem sub exprefso voto, & Tertiariorum habitu vitam ducant, possunt & debent etiam iniuste ac minimè requisito parochio in Fratrum Ecclesiis sepeliri, secus vero si supradictis qualitatibus careat, ex Sel. d. cap. 92. num. 25. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. & Regular. in Nepesina 11. Decembris 1615. ad 1.
28. Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepulturam elegerunt, sine praesentia Parochi, si ipse requisitus interesse refutet, vel petitam licentiam deneget, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 35. vbi ait sic censuisse sacram Con-
- greg. Rit. in Capuan. 22. Decembris 1629.
- In funeralibus est deferenda vna tantum Crux illius Ecclesie, ad quam corpus transierit postquam sequatur immediate persona illius Ecclesie, & deinde ceteri secundum anterioritatem, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 26. qui refert sic censuisse sacram Congregationem Rit. in Narnien. Septembris 1614.
- Crux propriæ parochiæ defuncti deferenda est in funeralibus, non autem Crux antiquæ parochiæ, ex qua dismembrata fuit parochia noua, de qua est defunctus, & vocati ad funus in eadem propria parochia debent conuenire, ex Aldan. d. tit. 17. num. 40. vbi testatur per eandem S. Congregationem fuisse resolutum in Baron. 22. Martij 1631.
- Clerus secularis postquam Christi fidelium cadavera in Fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda associuerit, in eisdem Ecclesiis super eisdem cadaveribus officium defunctorum, Psalms, Responforia, aliae preces, vel orationes recitare, aut p̄falle non potest. Sed ab ipsis Fratribus dumtaxat haec omnia peragenda sunt, vt per Sel. d. cap. 92. num. 22. vbi testatur ita fuisse resolutum per S. Congreg. Episcopi & Reg. in Turritana 24. Nouembris 1617. Vnde Canonici si corpora defunctorum comitari contigerit ad alienas Ecclesiias recitato Psalmo Miserere, vel De profundis, super corpus defuncti, cum versiculo & oratione discedere poterunt, ex Sel. citato loco, qui assertum ita fuisse resolutum per eandem S. Congr. in Cremonen. 9. Augusti 1604.
- Parochi defunctorum in Regularium Ecclesiis humandorum corpora usque ad easdem Ecclesiis associare, ac etiam in illis permanere posunt, absque tamē eo quod in officio decantant villatenus se intromittat, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 42. vbi dicit sic decidisse eandem S. Congreg. in Nicoteren. 5. Iulij 1615.
- Officium enim in tumulandis cadaveribus in Ecclesijs Regularium fieri debet per confidemmet Regulares, non obstante quavis contraria consuetudine, ex Aldan. d. tit. 17. n. 45. vbi ait ita censuisse sacram Congr. Rit. in Engubina 12. Martij 1612 & 5. Iulij 1614. & in Placemina. & Lecion. 23. Martij 1619. & in Catanien. ciuitatis Platia 12. Octobris eiusdem anni, & in Sulmonen. 8. Augusti 1629. & in Andrien. 18. Februario. & 2. Martij eiusdem anni, & 5. Iulij 1631.
- Pauperum cadavera gratis sepeliri debent, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 50. vbi attestatur sic fuisse resolutum per S. Cong. Episcoporum & Regul. in Cassan. 5. Maij 1617.
- Parochi non debent plus recipere pro tumulandis cadaveribus exterorū, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 51. vbi ait decimum sub die 27. Maij 1617.
- Iuris sepulcræ occasione non potest prohiberi cadaveris humatum, cum nulla ratio patiatur, Christianaque pietati repugnans videatur, maximè vero ob pecuniarum interesse, cadaver insepultum remanere, Sel. d. cap. 92. num. 70. vbi refert sic censuisse Sacr. Congregat. Episcop. in Coronien. 17. Septembris 1617.

Clerici concubinarij puniantur post monitiones sibi factas, vt in text. & cognitione causarum concubiniorum ad Episcopos ipsos pertineat. Episcopi concubinarij moneantur à Synodo Provinciali, & non emendati suspendantur, & persecuerantes ad Papam cause deferantur.

C A P V T . X I V .

- 1 Doctores de materia cap. agentes.
- 2 Statuta Concilij Trident. contra concubinarios fratres obseruanda.
- 3 Concubinarius quis dicatur in hoc decreto.
- 4 Feminarum confortum à viris spiritualibus fungendum.
- 5 Clerici qualcum suspicionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquorum sibi coniunctarum conuersatione omnino abstinere debent.
- 6 Non procedit hoc decretum in simplici incontinentia.
- 7 Moniti specialiter, non autem generaliter debent esse concubinarij.
- 8 Non tantum in visitatione, sed & alijs quoque temporibus.
- 9 Monitus generalis facta in Synodo non suffragatur.
- 10 Tempus, quod inter unam & alteram monitionem intervenire debet, arbitrio Episcopi relinquitur.
- 11 Episco-